

Απόστολος Λ. Πιερρής – Διευθυντής Ινστιτούτου Φιλοσοφικών Ερευνών

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΟΥ ΠΑΠΥΡΟΥ ΤΟΥ ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ

ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ Η ...ΤΑΜΠΑΚΕΡΑ

Ο κ. Τιβέριος χρησιμοποιεί και δεύτερη επιφυλλίδα του (Κυριακάτικο Βήμα 29/10) για να διασκεδάσει τη σοβαρότητα του σκανδάλου του Παπύρου του Δερβενιού και για να κριτικάρει τις απόψεις μου. Παρακαλώ τον αναγνώστη απλώς να αντιπαραβάλλει την νέα επιφυλλίδα του με το άρθρο μου στην Εξπρες της 7/10/2006 και στο Κυριακάτικο Βήμα της 15/10/2006. Η αντιπαραβολή προς απάντησή του. Τρία, εντούτοις, σημεία αξίζουν να τονισθούν ιδιαίτερα:

1) Παρακαμπτεί περιγράφοντας το ως ανούσιο ένα ουσιαστικό ερώτημα που αναφέρεται στις προθέσεις του. Γιατί αυτός, ένας αρχαιολόγος, έσπευσε να πάρει θέση σε θέμα εκτός της ειδικότητάς του και να κατηγορήσει εμένα με θλιβερά υπονοούμενα στην πρώτη του

επιφυλλίδα;

2) Μόνο ο Θεός κατά τον καθηγητή του Δημοσίου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης δικαιούται να ασκεί κριτική, έστω οξεία κριτική! Μα ο Θεός, κ. Τιβέριε, δεν ασκεί κριτική: κρίνει, και ο νόμος του αλήθεια και η κρίση του άμεσο αποτέλεσμα και πραγματικότητα. Πάμε τώρα στους ανθρώπους. Σε μια κοινωνία χωρίς σοβαρή κριτική οι ικανοί και οι ανίκανοι θα ευρίσκονται, στην καλύτερη των περιπτώσεων, στην ίδια θέση. Και αυτό (ας συμβουλευθεί τους αρχαίους μας) είναι η μεγαλύτερη νόσος μιας πολιτείας. Τώρα την αρρωστία αυτή την λεμε μη ορθολογική κατανομή ρόλων. Ο Πλάτων την χαρακτηρίζει ανοικειοπραγία. Η ουσία είναι πάντα η ίδια. Στην νεοελληνική μας καταντία χρειαζομαστε ωμες περιγραφές μήπως και συνελθουμε.

3) Χωρίς σοβαρή κριτική υποβαθμίζεται το κριτήριο της επιτυχίας. Και έτσι αποκαλύπτεται το ωμό συμφέρον πίσω από την εξωραϊστική, καλωσυνατη ιδεολογία της αποφυγής ριζικής κριτικής. Η μοιρασιά δημόσιων αγαθών χωρίς κριτήρια ικανότητας και επιτυχίας καλλιεργεί την μετριοτητα (για να το πω κομψά) και προστατεύει και ενισχύει τους «ογκώδεις, δαπανηρούς, δυσλειτουργικούς, αναποτελεσματικούς και αντιπαραγωγικούς δημόσιους ακαδημαϊκούς φορείς». Για όλες τις αποτυχίες τους, εκπαιδευτικές και ερευνητικές, φταίει ότι δεν παίρνουν και άλλα χρήματα. Ως εάν η αναξιοκρατία και η ανικανότητα ήταν αμεσα διορθώσιμη ποιότητα με κατάλληλη παροχέτευση χρημάτων. Ακόμη και με σκάνδαλα σαν του Παπύρου του Δερβενιού ο καθηγητής του Δημόσιου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης θέλει κι άλλα λεφτά να πέσουν στους πίθους των Δαναΐδων. Φτάνει πια. Παραπάει να ελέγχουν αυτοί που είναι υπόλογοι άμεσα ή έμμεσα, με διαχείριση ή με παράλειψη από θεσεις ευθυνης, η με (ματαιη) αποπειρα δικαιολογησης των αδικαιολογητων, για την κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος με τέτοια μικρή απόδοση σε τόσο χαμηλής ποιότητας αγαθά, σαν τα παραγόμενα γενικά από το τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας.